

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NR. NISSUM HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

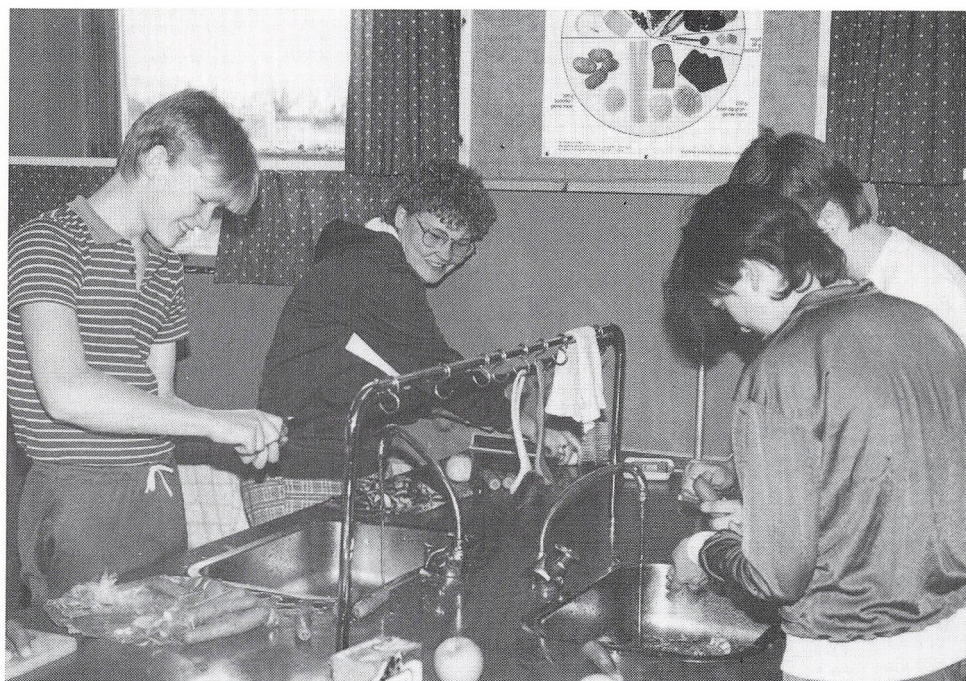

Foto: Poul Trelborg

NUMMER 4 · MAJ 1986 · ÅRGANG 78

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Vælg i dag

Salmen »Vælg i dag, hvem du vil tjene« indeholder det centrale angående menneskets forhold til kristendommen. Gud har givet mennesket en fri vilje. Vi har mulighed for at vælge. Måske havde det været nemmere, hvis vi var styret som robotter til at være gode og lydige mennesker. Et valg sætter automatisk et menneske til at tænke dybere over en sag. Skal man vælge mellem to »ting«, må man sætte sig ind i, hvad de består af. Den frie vilje, som vi mennesker er udstyret med, giver os et ansvar først og fremmest for vores eget liv, men også for vore medmenneskers liv. Hvis vi vælger at følge Gud, kan vi i denne salme af Gunnar Lundgren få oplysninger om, hvad dette kommer til at betyde for os. I vers 3 kan vi erfare, at vi vil få fred i hjertet, og at vi kan vandre trygt gennem livet. Det er jo ikke det eneste sted, hvor Jesus lover os det. Mange steder i Bibelen lover Jesus at give os fred og følge os, hvis vi vælger ham. I vers 4 lover Gud os det største, som han har givet os - nemlig syndsforladelse ved Jesu død og opstandelse. Lammet, Jesus, døde og opstod, for at kunne blive frelst. Gud havde og har en så stor kærlighed til menneskene, at han ofrede sin søn for menneskeheden. Selv om vi mennesker

med vores frie vilje ikke altid vælger det rigtige (det gode), så er Guds kærlighed almægtig. I sidste vers lover Gud os evig rigdom, hvis vi vælger ham. Det skal selvfølgelig forstås som åndelig rigdom. Vi vil få et rigt åndeligt liv, hvis vi følger ham. Man kunne måske stille et meget forståeligt spørgsmål i forbindelse med dette. Hvorfor vælger alle mennesker så ikke at følge Jesus, når der følger sådanne gode ting med? - Vi mennesker har for travlt med en masse materielle ting til daglig. Vi har ikke tid, - det må vente, til vi får tid, siger vi. Vi ved, hvordan det gik med de mennesker, som blev inviteret til det store gæstebud i Bibelen, og som kom med en masse undskyldninger for ikke at møde op.

Jesus sagde da: »Thi jeg siger jer, at ingen af de mænd, som var indbudt, skal smage mit måltid.« Det er her underforstået, - fordi de ikke havde tid, da jeg kaldte, dette sidste skal stå som en påmindelse til os alle om ikke at udskyde vores valg. Denne påmindelse er også klart udtrykt i vers 5 i salmen:

Vælg i dag, Måske i morgen
du ej mere vælge kan,
derfor har du aldrig borgen,
døden skåner ingen mand.

Gerda Kroghede

HJEMME FRA SKOLEN

Lad os for en gangs skyld prøve at tage lidt anderledes på dette ellers så faste punkt. I den sidste tid er der tre ting, der må behandles nærmere, nemlig en flok elevers ophold på Trevæld-centret, repræsentantskabsmødet og ikke mindst de »strømninger«, der foregår mellem Indre Missions hovedbestyrelse og Indre Missions skoleverden m.m.

Med hensyn til det første, Trevæld-centret, har vi bedt Bjarne Jørgensen orientere jer om, hvorfor vi gør brug af dette center, - han var én af arrangørerne til 8-klassemødet sidste måned, ligesom han var én af initiativtagerne til, at skolen kom i forbindelse med centret.

Med hensyn til det andet, repræsentantskabsmødet, ved vi, at der er uhyre meget at

berette, - hvad vil da være mere nærliggende end at bringe Hanne Møller Kristensens forkortede referat fra dette vigtige møde. Referatet bringes efter B.J.'s indlæg.

Så med hensyn til det sidste, brydningerne mellem IM's hovedbestyrelse og IM's skoler, ja, så ved vi, at vi bevæger os på - jeg kan ikke bruge udtrykket gyngende grund, - et følelsesladet område, er nok et bedre udtryk. Vi kan her på skolen ikke sige, at den debat ikke vedrører os, og vi ville være ligeså naive, hvis vi mente, at vi ikke behøvede at tage stilling. Undertegnede deltager hver uge i et kristendoms kursus arrangeret af Danmarks Lærerhøjskole. Der har næppe været en kaffepause, hvor vi lærere fra IM-skolerne ikke bliver konfronteret med spørgsmål og udsagn omkring den forhåndenværende debat, jo, vi må tage stilling, ikke bare på grund af udenforståendes spørgsmål, men så sandelig også for vores egen skyld. Naturligvis så alle helst, at ethvert samarbejde kunne foregå gnidningsløst, men måske kan der også ligge noget frugtbart i debatten og i det at gøre ens egen situation klar, for måske kan hele miseren udmunde i *valget* af tilhørsforhold. Vi, der var til stede ved repræsentantskabsmødet, husker nok Poul Jeppesens inderlige ønske om, at vi til skolens 100-års jubilæum om 1 ½ år kunne samle hele Indre Missions hovedbestyrelse (vi er trods alt Indre Missions første højskole), men, som han antydede i sine slutreplikker, kunne man jo ikke tage dette for givet, for ingen kunne vide, hvad det hele udviklede sig til.

Enhver af jer, der blot har fulgt minimalt med i dagspressen, må vide at debatten har affødt flere forberedende møder og arrangementer inden det store fællesmøde på Blåkilde Ungdomsskole. Et sådant for-møde blev afholdt den 17. april på Sønderbjerg Ungdomsskole med repræsentanter for både vores skoles bestyrelse og lærerstab. I forbindelse med dette møde er der især to ting, der er værd at bemærke, nemlig at et sådant møde aldrig må betragtes som et decideret protest-

møde, snarere et forsøg på at stable et bæredygtigt samarbejde på benene og for det andet, at den uværdige ævlen frem og tilbage er tidsspilde, tiden burde langt hellere være anvendt på kæmpearbejdet, der ligger i det at have med børn og unge at gøre, for hvis debatten overskygger det egentlige, står vi ikke klar til at tage imod de unge, som har brug for ordet.

Jeg glæder mig til at høre om et forhåbentligt godt møde d. 30. april på Blåkilde Ungdomsskole.

Erling A.

NNE's Lejrskole

Som kort omtalt i sidste nummer har 8. klasse været på lejrskole i ugen før Palmesøndag, mens de andre elever var i erhvervspraktik. Det var således oplagt at tilrettelægge undervisningen for 8. klasse på en anden måde end til daglig. Stedet var oplagt, idet skolen siden 1985 har haft sin egen »lejrskole« i form af et samarbejde med Trevældgård Spejdercenter ved Vinderup.

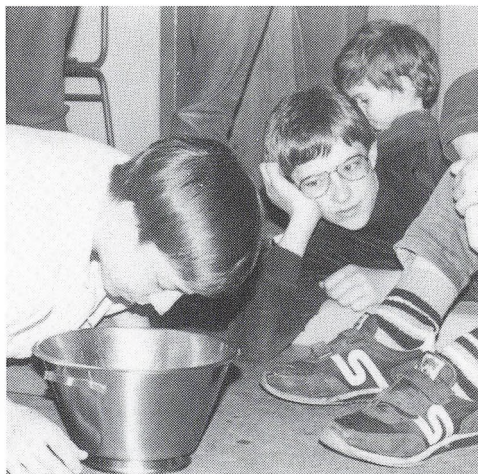

Foto: Annette Christensen

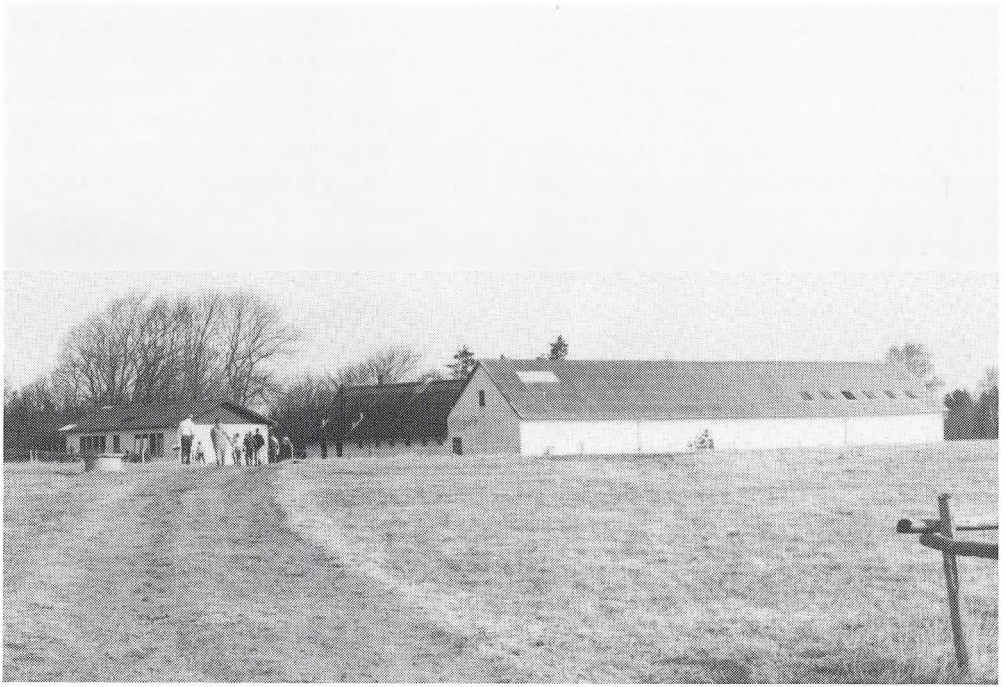

Foto: Annette Christensen

Foto: Annette Christensen

Samarbejdet består i en aftale, som skolen indgik med Trevældgårds bestyrelse. Spejdercentret overtog en pavillon, som blev overflødig ved skolens sidste nybyggeri. Den er nu opstillet og indrettet med to sovesale med hver 26 køjer samt et lederrum. Udendigt er den malet hvid og falder pænt ind i helheden på centret. Til gengæld herfor kan vi gratis benytte hele centret et antal uger og en weekend pr. klasse hvert år.

Centret er en tidligere landejendom med fire hvidkalkede længer og 32 tdr. land, som strækker sig ned til Stubbegård Sø. Den blev i 1972 overtaget af KFUK- og KFUM-spejderne i Nordvestjylland og drives som en selvejende institution.

Bygningerne har siden gennemgået en kraftig restaurering, så de idag er de ideelle rammer om et smukt og velfungerende spejdercenter. Her afholdes en lang række kurser

og selvfølgelig også almindelige spejderlejre.

De omkringliggende arealer er med masser af levende hegn delt op i en række lejrpladser.

De praktiske opgaver med drift og vedligeholdelse af centret klares af en række frivillige hjælpere, der kalder sig »trævlere«. Jeg kan indskyde, at der endnu er ledige stillinger i »trævlerkorpset«, hvis nogen af bladets læsere skulle være interesseret.

Som lejrskole har vi nu afprøvet stedet, og det fungerer mægtig godt. Der blev arbejdet, hygget, lavet mad (fantastisk god), gået tur, underholdt, snakket, sovet, passet børn (Tea og Kristian havde de to mindste med) og hvad der ellers hører sig til på en lejrskoletur. Eller som en af eleverne skrev bagefter: Skole på en anden måde.

Det samarbejde kan vi uden tvivl få meget glæde af fremover.

Bjarne Jørgensen

Referat af repræsentantskabsmødet fredag d. 21. marts 1986

Bestyrelsens formand bød velkommen til repræsentanterne - og indledte mødet med en andagt.

Beretning ved formanden (meget forkortet, da resten af beretningen omhandler forstanderskift, som tidligere har været omtalt i bladet).

De planlagte bygningsmoderniseringsplaner er blevet udsat, men de gennemføres i sommer. Det gælder også haveanlæg/planering ved nybygning og hele gårdinteriøret foran skolen.

En skole er mange »ting«. Det er ledelsen, lærerstaben, det praktiske personale, bestyrelsen, repræsentantskabet m.v. Ude i kulissen står by, sogn, egn - og længere ude et

bagland, åndeligt, ideologisk, fagligt. Alt dette tænker vi sjældent på i hverdagen - det er der bare og skal fungere, og det gør det også hos os.

Tak til alle ansatte på Nr. Nissum Høj- og Efterskole. I har (som en sagde det) både spyttet i næverne og foldet jeres hænder for den skole, som - det er vor opfattelse af jer - vi står fælles om og fortsat vil følge. Det vil der også blive brug for fremover. Nu gælder det morgendagen og fremtiden, og vi tror, at den dag er godt begyndt. Tak.

Regnskabet ved revisor Ravn

Revisor Ravn gennemgik skolens regnskab for 1985 samt budget for 1986

Valg til bestyrelsen + valg af to suppleanter

Efter tur afgår H.K. Jørgensen, Egon Bjerg og Elisabeth Hejbøl. Sidstnævnte tager ikke imod genvalg.

Følgende nye blev foreslået:

Lydia Sandgård Poulsen, Simmelkær
Sinne Dueholm, Holstebro
Tage Støvring, Nr. Nissum

Resultatet af afstemningen:

H.K. Jørgensen, Egon Bjerg og Lydia Sandgård Poulsen blev valgt til bestyrelsen.
Sinne Dueholm og Tage Støvring blev valgt som suppleanter.

Aktuelt fra skolen ved forstanderen

Det er en speciel opgave at løse at skulle for-tælle om det sidste års tid på skolen, når man kun har oplevet den sidste halvdel af tiden. Men - som i så mange andre situationer - må man finde det skrevne frem, og jeg har læst elevbladene igennem og plukket under over-skriften »hjemme fra« for at finde det væsentlige frem. Skolen, vi er kommet på, er stor og spændende og fyldt med mange og rige tradi-tioner, som er værd at værne om. Som skole må vi føle os privilegeret. Jeg tror, der skal ledes længe og grundigt for at finde en skole med så stor en støttekreds, som vi har her - en kreds af mennesker, som holder af skolen og er klar til at hjælpe på forskellig måde. Til denne kreds tæller jeg mange med, gamle ele-ver, nuværende elever, skolens venner, god lærerstab - jo, det har været skønt at komme hertil.

Bygningsmæssigt ser det ganske godt ud - moderniseringen 1986 vil bestå i: Grønne områder omkring bygningerne, drengegan-gen males og tapetseres, badefaciliteterne udvides og loftet over køkkenpigernes værel-ser tages ind til 5 værelser + badeværelse.

Vi prøver at bygge hverdagen op med det for øje, at det vi gør for hinanden er gjort med kærlighed og for at give hver enkelt elev mu-lighed for at udvikle sig - eller som der står i skolens fundats: At vække og nære et sundt og oprigtigt kristenliv, at give nyttige kundskaber og praktiske færdigheder for at gøre dem til målbevidste, dygtige og aktive mennesker, der vil vedgå og videregive vor kristne arv.

Indkomne forslag i øvrigt

Der var indkommet et forslag stilet til skolens bestyrelse og underskrevet af Thomas Mogensen. H.K. Jørgensen læste hele brevet op for repræsentantskabet. Det gik ud på, at alle afgående medlemmer af Nr. Nissum Høj- og Efterskoles bestyrelse skulle indbydes til at deltage i skolens årlige repræsentantskab. Med taleret - men ikke stemmeret.

Bestyrelsen anbefalede dette - og forslaget blev vedtaget af repræsentantskabet.

Orientering om 100-års jubi-læum ved Poul Jeppesen

3. november 1987 skulle der gerne ligge en jubilæumsbog klar. Det kan godt give én mareridt af og til. Men vi i udvalget håber på at få en god bog ud af arbejdet.

Udvalget består af:

Thomas Mogensen, Niels Braad, Carl Damtoft, Arne Rasmussen og Poul Jeppesen.

I udvalget foreslår vi, at der snarest nedsættes en jubilæumskomité, som kan planlægge festen i november 1987.

Der blev fra repræsentantskabet foreslået, at Mads Høgsgaard, Nr. Nissum, trådte ind i udvalget, da han har levet tæt på og har stor viden om mange af punkterne til bogen.

Mads Høgsgaard sagde ja til at træde ind i udvalget.

Thomas Mogensen efterlyste gammelt stof og billeder. »Vi har fået meget - men vil gerne have mere«.

Eventuelt

Herunder blev der spurgt, om det var en idé, at man valgte 2 repræsentanter til repræsentantskabet hvert år. Nu bliver der kun valgt én, hvad der resulterer i, at gennemsnitsalderen i repræsentantskabet bliver forholdsvis høj.

Bestyrelsen kommer med et forslag til næste repræsentantskabsmøde om dette, da der skal en vedtægtsændring til.

Der var et spørgsmål til den udsendte liste over repræsentanter rettet mod »samfundsrepræsentanter« - hvordan bliver de valgt? Thomas Mogensen redegjorde for, hvordan man fra skolens start gerne ville have IM-samfundene til at stå bag skolen, så man valgte en repræsentant fra samfundene her omkring. Nogle har så valgt nye, når en af repræsentanterne er faldet fra. I andre samfund er repræsentationen gledet ud.

Der var en opfordring til at flytte elevfesten fra maj måned. Det er allerede drøftet på skolen og i bestyrelsen. I år holder vi fast ved datoen - men fremover har september været nævnt som et egnet tidspunkt.

Knud Schriver:

Var det en idé at starte en højskoleafdeling, hvor man sideløbende kunne tage en EFG-uddannelse. De unge kunne opleve et højskoleophold, og samtidig videreuddanne sig?

Thomas Mogensen:

Det kan blive vanskeligt. Jeg har engang foreslået, at Højskolen skulle være kompetencegivende. Det mødte modstand i Grundtvigs Danmark. I Norge, Sverige og Finland er højskolerne kompetencegivende på visse områder. Det hele kræver overvejelser og indsigt. Formanden - H.K. Jørgensen - sagde tak for en god aften - og tak til repræsentantskabet for et godt fremmøde.

London marts 1986

Fortsat fra nr. 3

Torsdagen tilbragtes i Brixton, først med et besøg på en såkaldt Primary School (børn fra 5 til 11 år) med 50% farvede og 50% hvide børn. - Mary ville ikke have kunnet trives der; der var hverken rent eller ryddeligt, men der var »miljø«, og børnene var meget koncentreret om deres arbejde, og som de kunne synge - og de nød det. - De fleste var meget åbne, og man kunne kun få lidt ondt, når man havde fået at vide, at f.eks. en meget stor del af disse piger på 8-10 år nærmest havde levet det halve af deres liv. - Omkring 16-års alderen ville mange af dem være havnet i narko, prostitution eller stå med deres første barn. Det var et meget hårdt miljø med mange spor efter brande, knuste ruder osv. - I området bor mange Rastafarians (Jamaica); de har en

meget stor del af ansvaret for narkoen i Brixton. - En skøn kirkekoncert om aftenen var en lise for sjælen.

Fredag gik turen så ud på landet, op til Oxford, som virkelig var en oplevelse med disse skønne gamle universitetsbygninger, som takket være Hitlers ambitioner om at bevare Oxford som et universitetscenter i sit storrigge var ganske uden men fra krigen. - Tilfældigvis var der den dag festival i en kirke i byen; en meget stor oplevelse. - Besøget i Stratford (Shakespeares by) var i nogen grad en skuffelse, da alt bar for stærkt præg af turist smartness.

Lørdag formiddag på Portobello Road med alle de mange antikvitetsboder i gaderne, museumsbesøg osv. nåedes ind imellem. Lørdag aften i Music Hall, noget i retning af »Good old Days«. På vejen til og fra teateret, så vi nogle af Londons mange subsistensløse, der lå under jernbanebroen ved Embankment

i deres dynger af aviser og klude, som skulle give dem ly for natten; enkelte luksusdyr havde sågar skaffet sig en papkasse. – Om natten, når der er faldet lidt ro over storbyen, kommer suppevogne rundt til dem og til dem, der ligger på bestemte steder i parkerne.

Inden vi skulle hjem søndag kl. 14, kunne vi nå gudstjeneste i Westminster Abbey – unægtelig en anden side af engelsk kirkeliv med processioner, kor og megen pragt, men også her gjaldt det, at meget af kirkebetjeningen

udførtes gratis af menighedens medlemmer. – Nå, så kunne vi da også lige nå at komme forbi Buckingham, St. James's osv. – På den runde oplevede vi flere irske demonstrationer (på grund af St. Patrick's Day), og da vi i bus-sen på vejen til lufthavnen fik et glimt af et par talere på deres kasser på Hyde Park Corner, følte vi vist alle, at vi næsten ikke kunne forlange mere af London på en uge.

A. J. J.

Tidligere elever fortæller

Under denne overskrift ønsker vi at genoptage en artikelserie, hvor gamle elever fortæller om sig selv. Vi har i denne omgang valgt at bede elever, som bor/har boet i udlandet, om et indlæg, - ikke fordi vi finder det for »mere« at bo i udlandet, men der skal trods alt lidt mere til i overgangsfasen, teltpæle anbringes nu engang ikke lige let overalt. Denne måned fortæller Bodil Fruelund Kærgaard fra årg. 1956 om sit ophold i Australien, og i næste nr. bringer vi et indslag om en tidl. elev bosat i Hamburg. (E.A.)

Dansk i Australien

Fra flere sider er jeg blevet opfordret til at skrive om det at være »dansk i Australien«. I det følgende vil jeg derfor forsøge at skildre, hvordan dette har været for mit eget vedkommende, idet jeg gør mig klart, at det, der for mig har været en meget positiv oplevelse, for andre måske har været noget negativt, for nogles vedkommende endog et tragisk kapitel i deres liv.

Min mand og jeg forlod i december 1973 Danmark for at emigrere til Australien med fem børn i alderen 1 til 15 år, tre drenge, som dengang var 15, 13 og 11, og to piger på hhv. 10 og 1 år. Vi drog ud, uden kendskab til landet, udover det, vi havde læst os til eller hørt

om, men fulde af optimisme og mod på at prøve noget nyt, og ikke mindst - med et stærkt familiesammenhold.

Det første år boede vi i Sydney, men flyttede så til Brisbane, hvor vi efter en tid i lejet villa, købte et dejligt hus i en af Brisbane's vestlige forstæder, og her boede vi, indtil vi sidste år rejste hjem til Danmark.

Vi havde ikke været ret længe i Brisbane, før jeg blev stærkt engageret i arbejdet med den danske klub, først i flere år som redaktør af den danske avis, og siden som formand for klubben. Gennem dette arbejde kom jeg i kontakt med rigtig mange danske emigranter, hvilket gav mig et virkelig godt indblik i netop dette - at være dansk i Australien. For mange »nye danskere«, som vi kaldte dem, blev vort hjem deres »station« på vejen ind i deres nye land. Vi prøvede efter bedste evne at hjælpe dem, både rent praktisk, såsom at finde bolig og arbejde, og at købe bil, - da en sådan er uundværlig i Australien, samt at rådgive dem m.h.t. den helt nye livsstil, som de nu skulle indrette sig under. For vort eget vedkommende havde hverken vi selv eller vore børn vanskeligheder med at falde til i Australien. I årenes løb blev vi dog vidne til mange tilfælde, hvor det bestemt ikke var nemt for de nye at

Linoltryk: Tina Mosegaard

indrette sig under australske forhold. Australierne er et meget venligt og hjælpsomt folkefærd, og så er de så herligt u-snobbede. Det betyder intet, hvordan dit hjem ser ud, - statussymboler eksisterer ikke, og et menneske bliver regnet for det, han er i sig selv, og hvordan han er overfor andre, og ikke efter hans titel eller hvor meget, han har på sin bankkonto. Derfor kan man f.eks. ikke i en australsk telefonbog se, om en mand er arbejdsmand eller direktør, for der står kun, hvad man har brug for at vide, nemlig hans navn, adr. og tlf. nr. Alt andet er overladt til

fagbogen. Australierne har også et naturligt forhold til kirke og religion. Det er almindeligt, at man går i kirke søndag formiddag eller søndag aften, og bagefter samles man til »kirkekaffe«. Vore store børn kom en del i kirkens ungdomsklubber, og søndag aften drog man efter kirketid i samlet flok til en af de unges hjem, og ved sådanne besøg af en flok unge - tit både 30 og 40, oplevede vi i høj grad, hvor lidt det betød, om man nu havde stole og kopper nok. Vi har haft 2 stuer samt soveværelse fyldt med unge, der sad på gulvet og drak kaffe, og manglede der kopper, drak to af den

samme kop. Det tog man ikke så højtideligt. Jo, de var virkelig så høflige og taknemmelige og krævede så lidt.

Gennem mit arbejde i den danske klub kom jeg også i kontakt med mange australiere, idet jeg havde et nært samarbejde både med den danske konsul, og med den australske ambassade i København. Mange australiere henvendte sig til klubben og præsenterede mig for opgaver af enhver art, lige fra at oversætte breve m.m., finde danske navne til deres børn samt give dem opskrifter på danske specialiteter, og til at holde foredrag om Danmark på deres skoler. Ikke mindst elskede de at høre om, hvordan vi her i Danmark fejrer jul, - så helt forskellig fra den australske jul i 40 graders varme. Det var da også den tid på året, hvor vi danske længtes mest efter de danske traditioner, selv om vi prøvede at holde dansk jul så godt vi kunne, men stemningen var der bare ikke.

I den danske klub lagde vi naturligvis også vægt på at få de nyankomne danskere til at føle sig velkommen og at føle sig hjemme iblandt os. Dog var det ikke altid nogen nem opgave at hjælpe de nye, for desværre kom mange derned med en helt forkert indstilling, og tit med en overlegen ide om, at de i hvert fald ikke havde noget at lære, og den slags mennesker skulle hellere være blevet hjemme, for tit og ofte løb de panden imod i deres forsøg på at leve livet i Australien efter danske forhold, og dette lader sig altså ikke gøre. Mange havde også store problemer med hjemlængsel, og i de tilfælde kunne vi faktisk ikke hjælpe, og dette var især trist for de mennesker, som simpelthen ikke havde midler til at vende hjem igen. Mange ægteskaber er gået i stykker på en emigration, så hvis ikke man har et meget godt og solidt ægteskab, skal man bestemt ikke tænke på at emigrere, for netop når man står som dansker i et fremmed land, får man brug for, at der er sammenhold og styrke i ægteskabet, for at man kan støtte og opmuntre hinanden i alt det nye, som man kommer ud for. Vi selv har også oplevet

svære perioder i Australien, men de lyse timer har heldigvis været langt i overtal, og meget kan overvindes, når bare man er to om det, og når man ved, at der også her, på den anden side af kloden, er en Gud, som leder og styrer alt, og som har en velsignelse gemt til os i alt, hvad han sender os af medgang og modgang. For mit eget vedkommende havde jeg, i modsætning til mange andre, ikke min sværeste tid i de første år i Australien, men i de to sidste år, vi var der, fordi klimaet efterhånden blev for varmt for mit helbred og hele velbefindende. Derfor måtte vi vende hjem igen - og desværre efterlade fire børn, som nu var blevet voksne - i Australien. Gennem alle årene i Australien har jeg da også inderst inde været kærne-dansk, og nationalfølelsen bliver som bekendt ikke mindre af, at man opholder sig fjernt fra sit fædreland, så derfor var det en stor dag for mig, da jeg igen satte foden på dansk jord i maj sidste år, og vi blev modtaget med Dannebrog og nyudsprungne bøgegrene af familie og venner i lufthavnen. Aldrig har jeg følt mig mere dansk, end da jeg den 5. maj i år deltog i mindegudstjenesten i Lyngs kirke. I det øjeblik sangkoret stemte i med »En lærke letted«, - og spejderne førte vores smukke Dannebrog op gennem kirken, ja, da følte jeg en inderlig taknemmelighed over at være dansk og følte for alvor, at »nu var jeg hjemme igen«.

Bodil Fruelund Kærgaard
årg. 56

Tage Skou-Hansen:

Springet

I sin nys udkomne roman »Springet«, beskriver Tage Skou-Hansen en romanfigur, der valgte at gå i tysk tjeneste under 2. verdenskrig. For forfatteren selv betegner bogen også et spring, springet væk fra Holger Mikkelsen-romanerne over til en række romaner om

historier fra Det runde bord. Som sådan virker romanen set i første omgang ikke nyskabende. Kompositionen, studenterjubilæet, som bogen er bygget op omkring, kender vi fra Scherfigs »Det forsømte forår«, ligesom vi kender et litterært eksempel på, hvorfor unge mænd kunne melde sig til den tyske hær gennem Aalbæk Jensens »Kridtstregen«. Alligevel er man ikke i tvivl om, at man står med en vigtig Tage Skou-Hansen-roman i hånden, - større er springet ikke. Skou-Hansens personer har substans og egenart, - ikke fyldfigurer, der bevæger sig ud og ind imellem hinanden, hans personer repræsenterer afskygninger af de forskellige samfundslag, den smarte overklasesagfører, den spaltede læge med de socialistiske argumenter, for ikke at nævne husejeren og viceværten, den fallerede akademiker, der gennem hele romanen holder personerne fast i forhold til forræderen, og derigennem opbygger han sit syn, ikke bare på denne forræder, men Tage Skou-Hansen beskriver gennem ham en tidsanalyse fra besættelsestiden til vor tids identitetssøgen og historieløshed. Prøv så til sidst at lade Skou-Hansens figurer få den funktion, at de samtidigt kan betragtes som udspaltningen af en og samme bevidsthed. Nazikammeraten i »Springet«, som altså foretog det forkerte spring, bliver ikke forsøgt isoleret fra den centrale lederfigur, viceværten, og dermed heller ikke fra forfatteren, nærmere tværtimod. Denne kammerats skæbne og valg i eksistentiel forstand optager ledefiguren så stærkt, at naturligt ræsonnement lades ude af billedet. »Jeg vil ikke leve et uvæsentligt liv«, udbrød Aksel, som agumentation før sit fejlvalg, og derigennem kan Skou-Hansen ikke udtrykke sin antiparti for Aksel, for denne prøver netop i sit spring at fjerne en tomhed, som han gennem længere tid har følt sig tiltrukket af. Bare ærgeligt, at han i sit spring ramte det forkerte. Det sidstnævnte må aldrig betragtes som det centrale i romanen, - vigtigere er det, at han foretog et spring, for hvilke spring har de andre studenterjubilærer foretaget sig?

De har været medløbere, de er medløbere. Derved ser vi, at »Springet« ikke er nogen historisk roman, men en samfundsanalyse af vor tid. Det er beskrivelsen af en generation af unge og lidt ældre, der også må famle sig tilbage.

Jeg skal gerne indrømme, at Skou-Hansens nye roman virker meget kompleks og intens, men jeg kan ikke lade være med at nævne den her, for Tage Skou-Hansen bliver for mig et tydeligere og tydeligere bevis for romanens berettigelse: Modsætningen, valg, opgør, udvikling, kulturkritik, samfundsanalyse lyder i sig selv måske ikke af ret meget, men når Skou-Hansen tør lade gamle og nye erfaringer stå op mod hinanden og tør lade modsætningen stå ved magt, ja, der ser vi en i danske sammenhænge enestående forfatter.

Erling A.

Status fra kassereren

Først en velment tak til 887 medlemmer for indbetalt medlemskontingent for 1986.

Dernæst en venlig påmindelse til knap så mange, der endnu ikke har ladet høre fra sig. Er årsagen den, at I ikke ved, hvor meget I vil betale, kan jeg oplyse, at godt 40 kr. lige kan dække udgivelse og forsendelse af en årgangs 10 numre.

Til sidst skal jeg også meddele, at redaktionen betragter manglende kontingent-betaling i mere end tre år som udtryk for, at interessen for at modtage bladet ikke er ret stor, hvorfor dette blad i disse tilfælde vil være det sidste, hvis vi ikke hører fra jer meget snart.

*Med venlig hilsen
Gerda Braad, kasserer*

DANMARKS PÆDAGISKE BIBLIOTEK

LERSØ PARKALLE 101

2100 KØBENHAVN Ø

Adresseforandringer

- 35-36 Alfred Christiansen, Bygtoften 8,
8800 Viborg.
- 1941 Anna Olesen, Jordemodervej 6,
8586 Ørum Djurs.
- 1956 Lene M. Andersen, Mimersvej 63,
8800 Viborg.
- 1942 Tinna Jørgensen, Stationsvej 2,
6840 Oksbøl
- 65-66 Martin Søgård, Tårnvej 21,
7700 Thisted.
- 70-71 Harry Harregaard, Nautrupvej 30,
7870 Roslev.
- 71-73 Esper Silkjær, Frydenlunds Alle 47 st. tv.
8210 Århus V.
- 72-73 Bent Clausen, Hedevej 11,
7540 Haderup.
- 1976 Hanne Vindum, Grønnegade 15, st.,
8850 Bjerringbro.
- 76-79 Lene Sørensen – Lene Fyhn, Vestergade 26,
4690 Haslev.
- 76-79 Lisbeth Fyhring, Lyngvej 26, 4. tv.,
2800 Lyngby.
- 77-80 Jørgen Damgård Nielsen, Seminarievej 40,
7620 Lemvig.
- 79-80 Anne Mette Højgaard-Pedersen,
Terosevej 8, 7800 Skive.
- 79-81 Lene L. Krogh, Torvet 16, 2. th.,
8700 Horsens.
- 80-81 Lisbeth G. Sørensen, Vestergade 6,
6893 Hemmet.
- 80-83 Kirsten Kristensen, Feldvej 3, Ryde,
7830 Vinderup.
- 81-83 Helene Noe, Rendsborggade 3,
7500 Holstebro.
- 82-84 Lone Krarup, Offenbachsvej 177,
7500 Holstebro.

83-85 Dagmar Poulsen, c/o M. Søe,
Vestergade 15, 7480 Vildbjerg.

Birthe Voldbjerg Andersen, Shell Barde,
Herningvej 41, 6920 Videbæk.
H. K. Jørgensen, Nellikestræde 3,
7500 Holstebro.

† Dødsfald!

Elev sommeren 36, vor kære veninde Inge-
borg Laursen, Viborg, er kaldt hjem til Gud
den 1. maj 1986.

Vi vil ære hendes minde iblandt os med tak!

Anna Nørgaard

Nørre Nissum Høj- og Efterskole

Kirkebyen 16, 7620 Lemvig. Telefon (07) 891004
Elevernes tlf. (07) 891107

Forstander: Niels Braad

Formand for bestyrelsen: Sognepræst H. K. Jørgensen,
7500 Holstebro

Nørre Nissum Høj- og Efterskoles

Elevforening

Elevbladet udkommer sidst i hver måned, undtagen
januar og august.

Redaktion:

Niels og Gerda Braad, Erling Agergaard.
Adresseændringer, ind- og udmeldelser til:
Erling Agergaard, Ringvej 3, 7620 Lemvig
Telefon (07) 891431

Kasserer:

Gerda Braad, Høj- og Efterskolen
Telefon (07) 891004

Elevforeningens gironummer: 803 6233

Christensens Bogtrykkeri, Bogtrykkergården as, Struer